

Marie Høghs tale ved demonstrationen "Bevar Store Bededag"

Taler

Marie Høgh
Sognepræst i Sankt Nikolaj
Kirke Holbæk

Dato

5. februar 2023

Sted

Christiansborg Slotsplads

Vi er samlet i dag i februarkulden på Christiansborg Slotsplads på tværs af alder, køn og politiske overbevisninger – på trods af alt det, der plejer at kunne adskille os. Vi er samlet omkring et fælles *samfundsanliggende*. Der er oprør i Danmark. Der er nemlig noget helt fundamentalt på spil for Danmark og danskerne. Vores regering har forbrudt sig imod demokratiets inderste væsen – og det står efterhånden klart for enhver, at regeringens insisteren på at afskaffe en helligdag, store bededag, ikke handler om at finansiere hverken velfærd, våben eller vuggestuepladser – nej, afskaffelsen af danskernes helligdag er *en stor magtdemonstration* – overfor fagbevægelsen, overfor folkekirken – overfor lønmodtagerne, det arbejdende folk – overfor det danske folk.

Regeringen bryder med de bærende demokratiske strukturer og traditioner i vores samfund, der holder magthaverne på plads og sikrer folkets medbestemmelse i vores eget land. Og det, der sker nu er uden historisk fortilfælde. Med afskaffelse af store bededag har regeringen samvittighedsløst forbrudt sig i mod arbejdsdeling mellem staten og arbejdsmarkedets parter, det, vi kalder den danske model – og regeringen har forbrudt sig mod det helt unikke forhold mellem kirke og stat, vi har haft i Danmark siden Grundloven – den magtbalance, der beror på stor skønsomhed.

Og med afskaffelsen af store bededag er magtbalancen tippet, og tilliden er brudt. Vi har ikke en statskirke, men en folkekirke – det er folkets kirke – og politikerne har derfor ingen bemyndigelse til at blande sig i kirkens indre liv – blande sig i hvad vi holder helligt. Det er den historiske skillelinje mellem kirke og stat, som vi har tradition for i den danske folkekirkelige model respektfuldt at værne om. Men aldrig har nogen regering behandlet folkets kirke, en af vores vigtigste kulturbærende institutioner med så stor respektløshed og ligegyldighed

– aldrig har nogen regering behandlet vores fælles traditioner og værdier, vores åndelige arv og fundament med så stor ringeagt som vores nuværende regering gør med forslaget om at afskaffe store bededag.

For ganske vist er store bededag ikke er en bibelsk begrundet helligdag, og vi kan såmænd godt være kirke uden store bededag – men det er en dag med dybe folkelige, kulturelle – og åndshistoriske rødder – alt dét, der skaber vores lands sammenhængskraft, og gør os til det land og det folk, vi er. Men vi har fået en magtfuldkommen regering, der fuldkommen har mistet sansen for hvad et menneske er, mistet sansen for ånd og kultur og vores væsens rod – alt det bærende i vores samfund og i et menneskeliv. Og derfor afskaffer regeringen en helligdag, som om den intet betyder for os. Og det er det bekymrende.

Helligdage er dage, hvor man kan høre sjælen synge, helligdage er en tilbagevendende ro mellem hverdagene, der ellers bare hvirvler afsted med os. Helligdagene udspringer af kirkens højtider, og søndagen er hele den vestlige verdens hjerteslag. Derfor er vi i dag samlet omkring et *folkeligt* anliggende – nemlig bevarelsen af store bededag som helligdag, som tradition, som åndehul, som ophold i hverdagens travlhed – som en fridag hvor vi er sammen, mens solen skinner over Sortedammen – eller der, hvor vi bruger helligdagens tid. For helligdagens tid adskiller sig fra alle andre dages tid. Helligdagen er en tid til pause, en tid til nærvær. En tid at være sammen med vores familier, en tid til at tage vores børn i hånden. En tid til at cykle ud i mormors kolonihavehus, en tid til at sidde og høre vandet koge og se primussen gnistre. En tid til at drikke øl til frokosten og tage en lur bagefter. En tid til at synge en salme og rydde op i kælderen. En tid til at gå i haven, en tid til at gøre alt det, vi ellers aldrig får gjort og en tid til at gøre ingenting. En tid til eftertænksomhed, en tid til fordybelse, en tid til bøn og selvbesindelse, en tid til tanke og tro, en tid til se at himlen er blå og livet er skønt. En tid til bare at sidde og lade sjælen hænge lidt – en tid til at se solen gå ned og stjernerne titte frem. En tid til at mærke at livets grøde er i hvilen, som ethvert menneske har brug for – derfor er vi samlet i dag omkring et *fælles menneskeligt* anliggende. Vi skal bevare store bededag, vi skal holde hviledagen hellig, ikke for Guds skyld – men for menneskelivets skyld uanset hvilke krige og krise verden står i. Vi har brug for stilheden, brug for hvilen, som vi aldrig får i vores højhastighedssamfund, hvor optimeringskulturen og præstationskulturen konstant får livstempoet til at accelerere – hvor hamsterhjulet bare kører og kører og kører og producerer udbrændte mennesker, der mest af alt har brug for hvile. For der sker noget, når vi hviler –

hvilen vrimler med liv – vi skal holde hvilen hellig. Og vi skal ikke finde os i, hverken som folk eller kirke at leve med en småtotalitær regering, der vil diktere, hvad der skal holdes helligt i et samfund. Derfor står vi i dag, danske borgere fra alle dele af landet på Christiansborg Slotsplads, vores demokratiske samlingspunkt midt i København – for at regeringen skal se, høre og forstå – at de har forbrudt sig imod demokratiet og vores demokratiske danske samfundsmodeller. Forbrudt sig imod vores kristnearv og ånd og traditioner, forbrudt sig imod folket og folkets sjæl – og alt det vigtigste, der har krav på at blive værnet om – og helligholdt.

God søndag, god helligdag og hviledag – tak for ordet.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kilde type

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale

Relateret

5. februar 2023

5. februar 2023

5. februar 2023

5. februar 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/marie-hoeghs-tale-ved-demonstrationen-bevar-store-bededag>